

Franconia Ducatus.

430

*Regio & unde
dicta.*

Situs.

*Cœli qualitas.
Solifertilitas.*

*Animalium va-
rietas.*

Sic se habet Germaniæ Superioris Regio Thuringia; sequitur jam nunc explicanda *Franconia* sive *Fran-
cia Orientalis*. Ea a Francis nomen appellationemque sortita est. Hujus nominis originem quidam ad
Francum, quem alii Francionem nominant, fabulosum atque ementitum Hæctoris filium, gentis au-
ctorem referunt: cujus nominis Etymon lepide Petrus Ronfardus Poëta Gallus appellatum a veteribus
Astyanaëta Francum quasi Hastigerum scribit. Alii, inter quos Gaguinus & Æneas Pius id nominis benefi-
cio Valentiniani Imp. impositum Francorum genti commenti sunt, sive quod feroces & nobiles Attica lin-
gua Franci dicerentur (quod ubi nam lectum usquam sit apud idoneum & classicum scriptorem, nescire me
libenter fateor) sive a tributi remissione & libertate accepta. Quanquam posteriori rationi citius subscribere
velim, si minutius exigendum sit vocis etymon, ut Franci dicantur, quasi *Fri on cy*, nimirum a censu (quod
cy, sonat) & vectigalibus immunes: alioqui videri possunt appellati veluti, *fry ansi* *Franst*, vocabulum au-
tem *Ansi*, Gothici idiomatis proprium, denotat eos qui ceteros mortales fortuna & opibus antecellunt, Hæ-
roum & Semideorum conditioni proximi, velut humanæ sortis terminos egressi: unde corrupta vox verna-
cula *Anfos* & additione aspiratæ *Hansos* nominat Proceres communi fortuna majores. Sed ad rem. Fran-
ci postquam opes eorum convaluissent, & servitii jugique tæderet Romani, ac dominatus cupiditas animos
faceret, nomen sibi ipsi a libertate creatum, antiquata communi illa Germanorum appellatione. *Franconia*
autem Sueviæ & Baviaræ a Meridie vicina est: ab Occasu Rheno contigua: ab Ortū Bohemiæ: qua Septem-
trio est Hassos & Turingos vicinos habet. Aer Regionis purus ac saluberrimus. Regio ipsa præterquam ea
pars quæ Norica hodie vocatur atque fluminibus vicinior est, arenosa nimirum non est, ut Æneas Silvius scri-
ptum reliquit, nec nimium etiam lapidosa. Fertilis omnis est, Hordeum, Triticum & omne Frumentum &
Legumen satum multo cum scœnore reddit. Rapa Cœpæque nullibi fere locorum majora & laudatiora repe-
riuntur. Ac multis in locis colles Vitibus confiti Vinum gignunt, quod ob sui præstantiam ad gentes remo-
tissimas transportatur. Glycyrrizæ radicis Babenbergensis Ager tantam subministrat copiam, ut currus ea o-
nusti per universam Germaniam devehantur. Est etiam undecumque terra cultissimis pomariis & pratis a-
mœna: Animalium domesticorum, Ferarumque dives. Feræ in Nemoribus a Principibus foventur, habent-
que plurima stabula, in quibus hic mis tempore pabulum & interdum sal accipiunt, seque a Cæli inclemen-
tia tutantur. Eas capere, aut saltem persequi, privatorum nemini concessum. *Francos* ab origine Germanos
& peculiari isto vocabulo antiquitus appellatos fuisse constat cum ex aliis, tum ex Procopio Cæsariensi, re-
rum quas literarum Monumentis consignavit oculato Scriptore. Franconum primus Princeps fuit *Genebal-
dus*, qui xxx annos eis præfuit. Præfuisse post eum scribuntur *Marcomirus*, *Dagobertus*, *Ludovicus*, 1, *Mar-
comirus* 11. *Waramundus* aliis *Pharamundus*, qui vocatus ad regnum Franciæ Fratri Marcomiro reliquit
Ducatum: *Prunmesser*, *Genebaldus* 11, *Seno*, *Luitemarius*, *Hugbaldus*, *Helmericus*, *Gotefridus*, *Genebaldus* 3, *Ludov.* 3.
Hunc